

Adı :.....
Soyadı:
Sınıfı :..... NO :.....

TÜRKÇE ÇALIŞMA KAĞIDI-7

OKUMA
ANLAMA

NOT : Aşağıdaki hikayeyi bol bol okuyunuz. Pazartesi günü okuduğunuz bu hikayeden değerlendirme testi çözeceğiz.

Bir zamanlar bir kadınla kocasının çocukları yokmuş ve çocuk sahibi olmayı çok istiyorlarmış. Gel zaman, git zaman kadın sonunda bir bebek beklediğini fark etmiş.

Bir gün pencereden komşu evin bahçesindeki güzel çiçekleri ve sebzeleri seyrederken, kadının gözleri sıra sıra ekilmiş özel bir tür marula takılmış. O anda sanki büyülenmiş ve o marullardan başka şey düşünemez olmuş.

“Ya bu marullardan yerim ya da ölürüm” demiş kendi kendine. Yemeden içmeden kesilmiş, zayıfladıkça zayıflamış.

Sonunda kocası kadının bu durumundan öylesine endişelenmiş, öylesine endişelenmiş ki, tüm cesaretini toplayıp yandaki evin bahçe duvarına tırmanmış, bahçeye girmiş ve bir avuç marul yaprağı toplamış. Ancak, o bahçeye girmek büyük cesaret istiyormuş, çünkü orası güçlü bir cadıya aitmiş.

Kadın, kocasının getirdiği marulları afiyetle yemiş ama bir avuç yaprak ona yetmemiş. Kocası ertesi günün akşamı çaresiz tekrar bahçeye girmiş. Fakat bu sefer cadı pusuya yatmış, onu bekliyormuş.

“Bahçeme girip benim marullarımı çalmaya nasıl cesaret edersin sen!” diye ciyaklamış cadı. “Bunun hesabını vereceksin!”

Kadının kocası kendisini affetmesi için yalvarmış cadıya. Karısının bahçedeki marulları nasıl canının çektiğini, onlar yüzünden nasıl yemeden içmeden kesildiğini bir bir anlatmış.

“O zaman,” demiş cadı sesini biraz daha alçaltarak, “alabilirsin, canı ne kadar çekiyorsa alabilirsin. Ama bir şartım var, bebeğiniz doğar doğmaz onu bana vereceksiniz.”

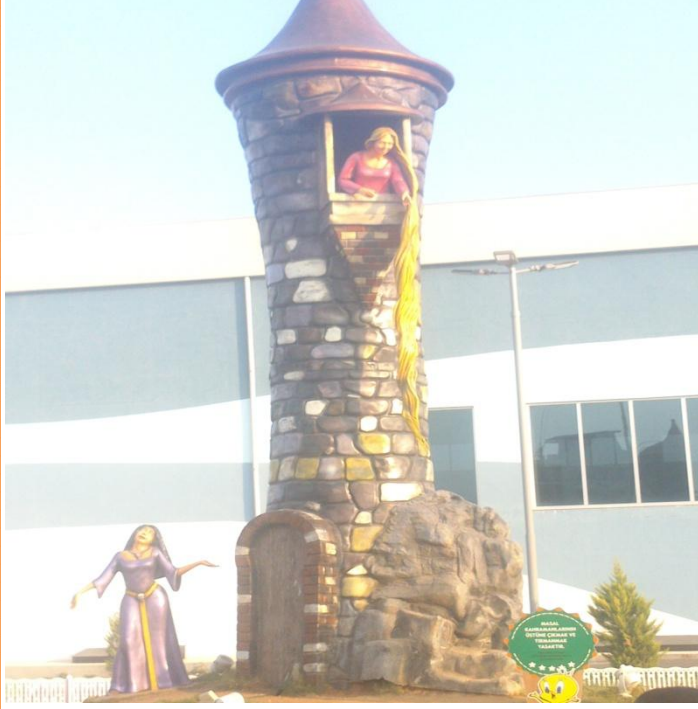
Kadının kocası cadının korkusundan bu şartı hemen kabul etmiş. Birkaç hafta sonra bebek doğmuş. Daha hemen o gün cadı gelip yeni doğan bebeği almış. Bebeğe Rapunzel adını vermiş. Çünkü annesinin ne yapıp edip yemek istediği bahçedeki marul türünün adı da Rapunzel’miş.

Cadı, küçük kıza çok iyi bakmış. Rapunzel on iki yaşına gelince, dünyalar güzeli bir çocuk olmuş.

Cadı bir ormanın göbeğinde, yüksek bir kuleye yerleştirmiş onu. Bu kulenin hiç merdiveni yokmuş, sadece en tepesinde küçük bir penceresi varmış.

Cadı onu ziyarete geldiğinde, aşağıdan
“Rapunzel, Rapunzel! Uzat altın sarısı saçlarını !”
diye seslenirmiş.

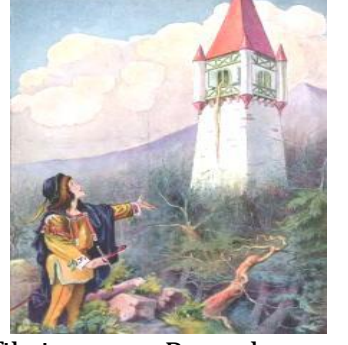

Rapunzel uzun örgülü saçlarını pencereden
uzatır, cadı da onun saçlarına tutuna tutuna yukarı
tırmanırmış. Bu yıllarca böyle sürüp gitmiş. Bir
gün bir kralın oğlu avlanmak için ormana girmiş.
Daha çok uzaktayken güze sesli birinin söylediği
şarkıyı duymuş. Ormanda atını oradan oraya
sürmüş ve kuleye varmış sonunda.

Fakat sağa bakmış, sola bakmış, ne merdiven
görmüş ne de yukarıya çıkılacak başka bir şey. Bu
güzel sesin büyüüne kapılan Prens, cadının
kuleye nasıl çıktığını görüp öğrenene kadar her
gün oraya uğrar olmuş. Ertesi gün hava kararırken,
alçak bir sesle:

“Rapunzel, Rapunzel! Uzat altın sarısı saçlarını !”
diye seslenmiş. Sonra da kızın saçlarına tutunup bir
cırılda yukarı tırmanmış. Rapunzel önce biraz
korkmuş, çünkü o güne kadar cadıdan başkası
gelmemiş ziyaretine. Fakat prens onu şarkı
söylerken dinlediğini, sesine âşık olduğunu
anlatınca korkusu yatışmış.

Prens Rapunzel’e evlenme teklif etmiş,
Rapunzel’de kabul etmiş, yüzü hafifçe kızarak.
Ama Rapunzel’in bu yüksek kuleden kaçmasına
imkân yokmuş.

Akıllı kızın parlak bir fikri varmış. Prens her
gelişinde yanında bir ipek çilesi getirirse,
Rapunzel’de bunları birbirine ekleyerek bir
merdiven yapabilirmiş.

Her şey yolunda gitmiş ve cadı olanları hiç
farketmemiş. Fakat bir gün Rapunzel boş bulunup
da:

“Anne, Prens neden senden daha hızlı tırmanıyor
saçlarıma?” diye sorunca her şey ortaya çıkmış.

“Seni rezil kız! Beni nasıl da aldattın! Ben seni
dünyanın kötülüklerinden korumaya
çalışıyordum!” diye bağırmaya başlamış cadı
öfkeyle. Rapunzel’i tuttuğu gibi saçlarını kesmiş ve
sonra da onu çok uzaklara bir çöle göndermiş. O
gece cadı kalede kalıp Prensi beklemiş. Prens,

“Rapunzel, Rapunzel! Uzat altın sarısı saçlarını !”
diye seslenince. Cadı, Rapunzel’den kestiği saç
örgüsünü uzatmış aşağıya. Prens başına neler
geleceğini bilmeden yukarıya tırmanmış. Prens
kederinden kendini pencereden atmış. Fakat yere
düşünce ölmemiş, yalnız kulenin dibindeki
dikenler gözlerine batmış. Yıllarca gözleri kör bir
halde yitirdiği Rapunzel’e gözyaşları dökerek
ormanda dolaşıp durmuş ve sadece bitki kökü ve
yabani yemiş yiyerek yaşamış.

Derken bir gün Rapunzel’in yaşadığı çöle varmış.
Uzaklardan şarkı söyleyen tatlı bir ses gelmiş
kulaklarına. “Rapunzel! Rapunzel!” diye seslenmiş.

Rapunzel, prensini görünce sevinçten bir çılgık
atmış ve Rapunzel’in iki damla mutluluk gözyaşı
prensın gözlerine akmış. Birden bir mucize olmuş,
prensın gözleri açılmış ve prens görmeye başlamış.

Birlikte mutlu bir şekilde prensın ülkesine
gitmişler. Orada halk onları sevinçle karşılamış.
Mutlulukları ömür boyu hiç bozulmamış.